

De clown zei nee

Clown Petronius wil niet langer de sufferd spelen en de dieren hebben er genoeg van om altijd dezelfde kunstjes te doen. Samen beginnen ze een circus voor verhalen en muziek: het Circus voor Kinderen en Dichters.

Een Vier Windstreken Prentenboek

Kuhlmann - Damjan

De clown zei nee

De Vier Windstreken

Mischa Damjan

Torben Kuhlmann

De clown zei nee

De Vier Windstreken

In het grote circus hield iedereen zijn adem in toen de man met de hogehoed riep: "Grote mensen en kleine mensen! Nu komt ons mooiste nummer. Hier is Petronius, de vrolijkste clown van de wereld. En dit hier is zijn koppige ezel." De muzikanten zetten de muziek in. Maar er gebeurde niets! De clown bewoog zich niet en de ezel ook niet. De muzikanten speelden en speelden en hielden toen op.

"Hopla, Petronius! Hopla!" riep de directeur en ongeduldig knalde hij met zijn zweep. Maar de clown bewoog zich niet en de ezel ook niet.

"Hopla, Petronius!" schreeuwde de directeur nog harder.

Stilte.

En toen zei de clown: "Nee."

Theodoor, de ezel, bewoog zijn lange oren van links naar rechts en dat betekende ook duidelijk: nee.

Het publiek lachte en klapte. De mensen vonden het leuk, maar de directeur kon er niet om lachen en hij liet zijn zweep hard knallen.

“Ik wil niet meer lachen en niet meer huilen. Ik vind er niks aan om een sufferd te spelen,” zei Petronius kalm.

“Maar wat wil je dan?” riep zijn baas.

“Ik wil verhaaltjes vertellen,” zei Petronius zachtjes.

“En jij, wil jij soms ook verhaaltjes vertellen?” schreeuwde de directeur plotseling tegen de ezel.

“Nee, ik wil luisteren als Petronius vertelt,” antwoordde de ezel geduldig. Zo! Zij hadden hun zegje gedaan. De clown en de ezel draaiden zich om en verlieten de piste.

Dat zou toch vast bij het nummer horen, dachten de mensen en ze bleven klappen. De directeur kondigde het tweede nummer aan: "Ferdinand, de dansende pony!"

Een pony trippelde de piste binnen. De directeur knalde met zijn zweep. De pony zei: "Ik doe niet meer mee. Het is alleen maar voor de sier... en daar ben ik niet trots op. Bovendien ben ik helemaal geen pony maar een volwassen paard." En toen trippelde hij de piste weer uit.

Aarzelend kondigde de directeur het derde, het vierde en het vijfde nummer aan: de giraf Lisa, de leeuw Gustaaf en de hond Otto. Ze kwamen allemaal, maar geen van hen voerde een nummer op.

Lisa wilde haar lange hals niet voor kunstjes gebruiken. Gustaaf wilde terug naar Afrika en Otto hield wel van zijn bal, maar niet van de riem om zijn hals. De directeur greep naar zijn hoofd en hij riep compleet in de war: “Ze vertikken het gewoon. Dit is een opstand!”

Toen begonnen de mensen fel te fluiten en ze gingen weg.

Intussen pakten de zes opstandelingen hun spulletjes en ook zij vertrokken.

Op het moment dat de laatste bezoeker kwaad de grote tent uitliep, was het zestal al verdwenen. Het was nacht toen Petronius en de dieren eenmaal bij een bos aankwamen.

